

Meestervertellers onthullen hun geheimen...

Raymond den Boestert en Marco Holmer over nieuwe vertelacademie in Utrecht

CARMEN FERNALD

Verhalen vertellen is een vak dat iedereen kan leren. In Nederland zijn er verschillende cursussen op het gebied van vertellen maar er bestaat geen echte opleiding. In Utrecht gaat in september de Vertelacademie van start, een opleiding die deelnemers alle aspecten van het vertellen van verhalen bijbrengt. Initiatiefnemers zijn Raymond den Boestert en Marco Holmer. "Mensen vinden het spannend om van ons de geheimen van het vertellen te horen. En daar doen we tijdens de cursus dan ook helemaal niet geheimzinnig over."

Een verhalenverteller is meer dan alleen iemand die op een podium staat. Dat is duidelijk te zien aan de deelnemers van de 'Basiscursus Verhalen'. Grootouders, onderwijzers, reclamemensen, gemeenteraadsleden en dominees. Volgens Raymond den Boestert is het in veel beroepen tegenwoordig steeds belangrijker om een eigen

verhaal te vertellen. "Een predikant die de basiscursus heeft gevolgd vertelde me dat hij op de kansel geen teksten meer gebruikt maar alleen nog tekeningen."

Bij het vertellen van een verhaal gaat het vooral om het overbrengen van beelden. Raymond: "Als verteller moet je de beelden voor je zien, dan gaat de magie werken en ziet het publiek die beelden ook. Als ik een verhaal vertel over een man die over het strand loopt dan maakt iedereen daar zijn eigen voorstelling van. Op deze manier maakt iedereen eigenlijk zijn eigen verhaal." Een onderdeel van de cursus is daarom ook dat de deelnemers een verhaal moeten tekenen.

Vertelacademie is vooral vrijheid

Al meer dan 12 jaar geven Raymond den Boestert en Marco Holmer deze vertellessen. Uit de reacties van de deelnemers blijkt dat de 'Basiscursus Verhalen' vaak specifieke vragen oproepen. Hoe kan ik kinderen en jongeren betrekken bij het vertellen? Hoe bouw je spanning op? Wanneer gebruik je dialogen? Raymond: "Door deze vragen is bij ons een paar jaar

geleden het idee ontstaan om een opleiding te beginnen waar verschillende docenten bij betrokken zijn. Door de vakinhoudelijke uitwisseling van docenten kunnen we veel beter inspelen op de behoeftes van cursisten.” Aan de nieuwe Vertelacademie in Utrecht zijn docenten met verschillende specialisaties betrokken. Marco vindt Vertelacademie daarom ook zo’n mooie benaming. “Vertelacademie is een woord dat een soort vrijheidsgevoel uitdrukt. Het is geen lagere school maar ook geen universiteit. Cursisten kunnen er iets halen maar ook iets brengen. Het moet vooral een flexibele opleiding worden die deelnemers de mogelijkheid geeft om een eigen pad te bewandelen.”

Verhalen vertellen is ‘in’

Mensen hebben geen geduld meer om naar een verteller te luisteren. Volgens Marco en Raymond is dat een veelgehoord misverstand. Verhalen staan tegenwoordig juist steeds meer in de belangstelling. Juist in deze tijd van zappen, snelle videoclipps en computerspelletjes kunnen mensen nog steeds geboeid luisteren naar een goed verhaal.

Raymond: “Ik vertelde onlangs een verhaal voor kinderen van een jaar of drie. De aanwezige peuterleidsters waren verbaasd dat de kinderen twintig minuten zaten te luisteren. Dat heeft te maken met de vorm die je kiest. De opbouw van een verhaal moet goed zijn en er moeten genoeg spannende momenten inzitten.”

In Nederland is er sprake van een opleving van de vertelkunst. Dat komt volgens Marco ondermeer omdat er op scholen veel aandacht is voor leesbevordering. Leerkrachten moeten steeds meer uit de kast halen om kinderen te boeien.

Maar ook in de harde zakenwereld wordt het vertellen van verhalen belangrijker. Bedrijven verkopen tegenwoordig geen producten meer maar een zogenaamde 'corporate story'. Het verkopen een beleving of een gevoel in de vorm van een verhaal. Een goed voorbeeld daarvan is

Marco Holmer is verhalenverteller, dramadocent en theaterregisseur.

Hij vertelt verhalen op elke plaats waar verhalen gewenst zijn. Naast voorstellingen geeft Marco vertel- en presentatietraainingen. En hij schrijft een handboek voor vertellers dat dit jaar verschijnt.

Samen vertellen is voor **Raymond den Boestert** de kern van de vertelkunst.

Een verhaal vertel je nooit alleen. Het ontstaat pas als er contact is tussen de verteller en zijn publiek. Met humor en gevoel voor taal en omgangsvormen weet hij aan te sluiten bij verschillende groepen. Of het nu autohandelaren, moskeebezoekers, managers of kinderen zijn: iedereen luistert vol aandacht.

Webadres: www.vertelacademie.nl

de reclame van Rabobank rond het fictieve personage Jochem de Bruijn." Jochem is een charmante, jonge bankier die op humoristische wijze het imago van de 'agrarische' Rabobank moet moderniseren. In verschillende filmpjes volgen we Jochem tijdens zijn werk, op zakenreis in Kameroen, in het bejaardenhuis waar hij zijn oma leert internetbankieren. En als

Rabobank besluit om met de spotjes te stoppen krijgen we als kijker te zien hoe Jochem de liefde van zijn leven tegenkomt en samen met haar in Zweden gaat wonen. En ze leefden nog lang en gelukkig.

Verhalen om de wereld te begrijpen

Taal is ontstaan zodat mensen elkaar verhalen kunnen vertellen. Dat is de overtuiging van Raymond en Marco. Marco: "Mensen zijn verhalende wezens. De Amerikaanse Paleontoloog Stephen Jay Gould heeft een theorie dat wij verhalen nodig hebben om de wereld in de greep te houden. Of het nou gaat om religieuze verhalen, mythes of gewoon broodje aap verhalen. Mensen verzinnen verhalen om het beeld van de wereld te laten kloppen."

Carmen Fernald werkt als programmamaker bij de NCRV. Daarnaast is ze freelance tekstschrijver en geeft ze communicatietrainingen.